



YBS Hukuk, Adana Avukatlık Bürosu Av. Yakup Buğrahan SEVDİ

<https://www.ybshukuk.com.tr/yargitay-ceza-genel-kurulu-2025-170-satin-aldigini-soyleyen/>

Yargıtay Ceza Genel Kurulu 2025/170 K. | Satın aldığı söyleyen sanığın ruhsatsız tabanca eylemi satın alma

Yargıtay, Ceza Genel Kurulu, Esas No: 2022/533, Karar No: 2025/170, Karar Tarihi: 16.04.2025

Kararın resmi kaynağı

Ceza Genel Kurulu 2022/533 E. , 2025/170 K.

"İçtihat Metni"

KARARI VEREN

YARGITAY DAİRESİ : 8. Ceza Dairesi

MAHKEMESİ :Asliye Ceza

SAYISI : 238-266

I. HUKUKİ SÜREÇ

Ruhsatsız ateşli silahlarla mermileri satın alma veya taşıma veya bulundurma suçundan açılan kamu davasında yapılan yargılama sonucunda, eyleminin bir adet ateşli silah ve mutat sayıdaki mermileri bulundurma suçunu oluşturduğu kabul edilerek sanığın 6136 sayılı Ateşli Silahlar Ve Bıçaklar İle Diğer Aletler Hakkında Kanun'un 13/3 ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 62/1, 52/2-4, 53, 54/4 ve 58. maddeleri uyarınca 1 yıl 3 ay hapis ve 1.660 TL adli para cezası ile cezalandırılmasına, taksitlendirmeye, hak yoksunluğuna, müsadereye ve cezasının mükerrirlere özgü infaz rejimine göre çektirilmesine ilişkin Hatay 6. Asliye Ceza Mahkemesince verilen 17.09.2015 tarihli ve 788-400 sayılı hükmün, sanık tarafından temyiz edilmesi üzerine dosyayı inceleyen Yargıtay 8. Ceza Dairesince 15.04.2021 tarih ve 23342-10268 sayı ile; "UYAP kayıtlarının incelenmesinde karar tarihinde, başka suçtan Hatay E Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda hükümlü olan ve duruşmalarda bulunmaktan bağışık tutulma talebi bulunmayan sanığın, hükmün verildiği oturuma getirtilmeyerek ya da talebi halinde SEGBİS sistemi ile hazır bulundurulmayarak savunma hakkının kısıtlanması suretiyle 5271 sayılı CMK'nın 196. maddesine aykırı davranılması," isabetsizliğinden bozulmasına karar verilmiştir.

Bozmaya uyan Hatay 6. Asliye Ceza Mahkemesince 16.11.2021 tarih ve 295-640 sayı ile; sanığın 6136 sayılı Kanun'un 13/3 ve TCK'nın 62/1, 52/2-4, 53, 54/4 ve 58. maddeleri uyarınca 1 yıl 3 ay hapis ve 1.660 TL adli para cezası ile cezalandırılmasına, taksitlendirmeye, hak yoksunluğuna, müsadereye ve cezasının mükerrirlere özgü infaz rejimine göre çektirilmesine, bu hükmün de sanık tarafından temyiz edilmesi üzerine dosyayı inceleyen Yargıtay 8. Ceza Dairesince 08.03.2022 tarih ve 56-3915 sayı ile; "Sanığın evinde yapılan aramada ele geçirilen suça konu tabancayı satın aldığını beyan ettiğinin anlaşılması karşısında bu süreçte silahı taşıdığının kabulünün gerekeceği gözetildiğinde, sanığın eylemine uyan 6136 sayılı Yasa'nın 13/1. maddesi uyarınca cezalandırılması gerektiği gözetilmeden suç vasfında yanılgıya düşülerek aynı Yasa'nın 13/3. maddesinden hüküm kurulması," isabetsizliğinden bozulmasına karar verilmiştir.

Hatay 6. Asliye Ceza Mahkemesi ise 28.04.2022 tarih ve 238-266 sayı ile; "İlk olarak; sanık hakkında tabancayı bulundurmak (13/3) kapsamında cezalandırılmasına karar verilmiş ise de Yargıtay bozma ilamında sanığın evinde yapılan aramada ele geçirilen suça konu tabancayı satın aldığı beyan etmesi nedeniyle eylemi taşımak (13/1) niteliğinde olduğunu kabul ettiği, eylemin ispatlanmasının delillerin vicdani kanaat kapsamında değerlendirilerek hakim tarafından takdir edileceği, kuşku ve tahmine dayalı olarak eylemin değerlendirilemeyeceği, değerlendirmenin olay ve olaya ilişkin elde edilen deliller kapsamında yapılacağı, ikrarın dahi tek başına mahkumiyet için yeterli olmayacağı genel kabulü de gözetildiğinde sanığın suça konu tabancayı satın aldığını beyan ettiği yerin başka bir yerde olması ve evine bu tabancayı götürmesi nedeniyle sanığın eyleminin Yargıtay Ceza Dairesince taşıma olarak kabul edilmiş

ise de sanığın yakın çevresini (akraba veya arkadaşlarını) korumak amacıyla da söz konusu beyanda bulunmuş olabileceği yine bu kapsamda sanığın aldığı tabancanın kendi evine getirilmiş de olabileceği gözetildiğinde salt ikrara yönelik beyanı kapsamında eylemin taşıma olarak nitelendirilmesinin hukuka uygun düşmediği değerlendirilmiştir.

İkinci olarak; 6136 sayılı Kanun'da taşıma ve bulundurma eylemleri ayrı ayrı düzenlenmiştir. Genel olarak bulundurma eyleminin gerçekleşmesi için tabancanın satın alınması gerektiği istisnai durumlarda ise imal durumun söz konusu olabileceği açıktır. Tabancanın satın alınmasının ise tabancanın sanığın evine getirilmesi ve burada satın alınması veya dışarıda satın alınan tabancanın sanık tarafından eve götürülmesi şeklinde ortaya çıkabilecektir. Bu ikinci halde sanığın bulundurma eyleminin gerçekleştirilmesi için de taşımalarının gerekeceği ortadır. Yargıtay bozma ilamı da gözetildiğinde ilgili Ceza Dairesi tarafından yalnızca sanığın evine gelen tabancayı satın alması veya dışarıda satın almadığını beyan etmesi halinde evinde bulundurduğu tabanca yönünden 6136 sayılı Yasa'nın 13/3. maddesi kapsamında kaldığının kabul edildiği değerlendirilmiştir. Bu durumda 6136 sayılı Kanun'un 13/3. maddesi hükmünün uygulama kapsamını kanunun amacına aykırı olarak daraltılmaktadır. Sanığın bulundurmamak amacıyla dışardan tabanca alıp evine getirmesi ve bu şekilde muhafazası halinin 6136 sayılı Yasa'nın 13/1. maddesi kapsamında kaldığının kabul edilmesi ise hakkaniyete ve kanunun amacına aykırı sonuçlar doğuracaktır. Her ne kadar tabancayı taşıırken yakalanan failler yönünden her defasında 'Ben evimde bulunduracaktım.' savunmasını getirebileceği düşünülse de taşıma eylemi yönünden mevcut duruma göre karar verilmesinin gerektiği yani taşımayı göze alan sanık yönünden taşıdığı sırada yakalanması halinde 6136 sayılı Yasa'nın 13/1. kapsamında cezalandırılabilmesi, her ne kadar daha önce evine getirene kadar taşımış (veya taşıdığını beyan etmiş) ise de tabancayı evinde bulunduran sanığın eylemi nedeniyle 6136 sayılı Yasa'nın 13/3. kapsamında cezalandırılması kanunun amacına uygun düşer. Ortada bulunan sonuca göre değerlendirme yapılması yani kendisinin ikametinde veya iş yerinde bulundururken yakalananın bulundurma, taşıyanın ise taşıma eyleminde cezalandırılmasının kanun amacına uygun düşeceği," gerekçesiyle bozma kararına direnerek önceki hüküm gibi sanığın mahkumiyetine karar vermiştir.

Direnme kararına konu bu hükmün, Cumhuriyet savcısı ve sanık tarafından temyiz edilmesi üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 27.06.2022 tarihli ve 80661 sayılı bozma istekli tebliğnamesi ile dosya 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 307. maddesi uyarınca kararına direnilen Daireye gönderilmiş, aynı madde uyarınca inceleme yapan Yargıtay 8. Ceza Dairesince 08.11.2022 tarih ve 3070-16058 sayı ile direnme kararının yerinde görülmemesi üzerine Yargıtay Birinci Başkanlığına gönderilen dosya, Ceza Genel Kurulunca değerlendirilmiş ve açıklanan nedenlerle karara bağlanmıştır.

II. UYUŞMAZLIK KONULARI

Özel Daire ile Yerel Mahkeme arasında oluşan ve Ceza Genel Kurulunca çözümlenmesi gereken uyuşmazlıklar; sanığın eyleminin 6136 sayılı Kanun'un 13/3. maddesinde düzenlenen bir adet ateşli silah ve mutat sayıdaki mermileri bulundurma suçunu mu yoksa aynı Kanun'un 13/1. maddesinde düzenlenen ruhsatsız ateşli silahlarla mermileri satın alma veya taşıma veya bulundurma suçunu mu oluşturduğunun belirlenmesine ilişkin olup 18.05.2022 tarihli dilekçesine ekli rapor içeriği gözetilerek sanığın suç tarihi itibarıyla TCK'nın 32. maddesi kapsamında bulunup bulunmadığının tespitine dair rapor alınmasına gerek olup olmadığının da değerlendirilmesi gerekmektedir.

III. OLAY VE OLGULAR

İncelenen dosya kapsamından;

Kolluk tarafından düzenlenen 25.08.2014 tarihli ikamet arama ve el koyma tutanağına göre; 19.08.2014 tarihinde ... isimli şahsın Hatay ili, ... Mahallesi, ... Sokak, ... Apartmanı önünde, içerisinde 10.000 TL para ile iş yeri ve ikametine ait anahtarların bulunduğu el çantasının kapkaç yapılmak suretiyle çalınması olayı ile ilgili olarak güvenlik kamerası kayıtlarının incelenmesi sonucunda olayı gerçekleştiren kişinin sanık olduğunun tespit edildiği, bu olayla ilgili olarak 25.08.2014 tarihinde yakalanan sanığın aynı gün saat 16.00 sıralarında Hatay ili, Antakya ilçesi, ... Mahallesi, ... Sokak, No: ... sayılı yerde bulunan ikametinde arama yapıldığı, yapılan arama sonucunda girişe göre sağ tarafta bulunan odada siyah laptop çantası içerisinde; 2 adet Sony marka dizüstü bilgisayar, 1 adet Motorola marka tablet bilgisayar, dizüstü bilgisayara ait 1 adet adaptör, 1 adet namlusu açılmış kurusıkı tabanca ve 1 adet bu tabancaya ait boş şarjör ele geçirildiği,

Adana Kriminal Polis Laboratuvarı Müdürlüğüne düzenlenen 27.10.2014 tarihli ve BLS-14-0 sayılı uzmanlık raporuna göre; tetkik için gönderilen "213 T 02687" numaralı, "ALP-C42 9 mm" ibareli yarı otomatik tabancanın yapılan muayenesinde, atışına engel mekanik herhangi bir arızasının olmadığı, namlusunun iç kısmında bulunması gereken gaz ayırıcı parçasının bulunmadığı, namlunun boru tipi bir namlu özelliğinde olduğu ve bu nedenle mevcut haliyle 9 mm çapında ses fişeklerinin yanı sıra bu tür silahlarda kullanılmak üzere özel olarak imal edilmiş yasak niteliği haiz fişekleri de atabildiği, bu itibarla 6136 sayılı Kanun'a göre yasak niteliği haiz olan ateşli silah olarak değerlendirilmesi gerektiği, ancak nitelikleri bakımından aynı Kanun'un 12. maddesinin dördüncü fıkrasında belirtilen silahlardan olmadığı,

Sanığın 29.04.2022 tarihli temyiz dilekçesinde; psikolojik durumunun temyiz incelemesinde göz önüne alınmasını talep ettiği,

Sanığın 18.05.2022 tarihli dilekçesi ekinde yer alan ve Balıkesir 200 Yataklı Asker Hastanesi Baştabipliği tarafından sanık hakkında düzenlenen 07.12.2004 tarihli ve sayılı raporun "Bulgular" bölümünde "Ruhsal muayenesi: Dış görünümü ayakta yaşında, çevresine ilgili, öz bakımı iyi, mizacı sıkıntılı, sosyabilitesi sınırsız, konuşma normal, ses tonu yüksek, mimik ve jestleri sıkıntı ifade eder tarzdadır. Hareketleri sıkıntılı, uyku normal, iştah normal, yönelim tam, algı tabii, bilinç açık, düşünce akışı normal olup amacına varıyor. Düşünce içeriği kişisel sorunları üzerinde yoğunlaşma mevcut. Dikkat tabii, bellek iyi, yargılama iyi, duygulanımda sıkıntı tarzında bozulma mevcuttur. Davranışları (gözleme göre) psikomotor aktivesi yerinde olup, sosyal ilişkileri sınırlıdır. Öyküsünden: Küçük yaşlarda evden okuldan kaçmalarının olduğu, 14 yaşından beri madde kötüye kullanımı suçu işlemekte olduğu, daha sonra birçok suçtan cezaevine girdiği öğrenilmiştir.", "Tanı" bölümünde "Antisosyal kişilik bozukluğu (İleri derecede)", "Karar" bölümünde ise "D/17-F.1 Askerliğe elverişli değildir." açıklamasına yer verildiği,

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca düzenlenen 27.06.2022 tarihli ve 80661 sayılı tebliğnamede; "1) Sanığın 18.05.2022 tarihli dilekçesine ekli raporu içeriği gözetilerek sanığın suç tarihi itibarıyla 5237 sayılı TCK'nın 32. maddesi kapsamında akıl hastalığı bulunup bulunmadığına dair gerekçeli rapor alınmasından sonra sanığın hukuki durumunun değerlendirilmesi gerektiği ..." düşüncesiyle bozma kararı verilmesinin talep ve mütalaa olduğu,

UYAP sorgulamasında;

- Hatay Cumhuriyet Başsavcılığınca 03.09.2014 tarih ve 6262-366 sayı ile; 19.08.2014 tarihinde işlenen nitelikli yağma suçundan sanığın TCK'nın 149/1-h maddesi uyarınca cezalandırılması istemi ile açılan kamu davasında yapılan yargılama sırasında Hatay Adli Tıp Şube Müdürlüğünce düzenlenen 03.12.2014 tarihli raporda; sanıkta cezai sorumluluğunu müessir ve kişide şuur ve hareket serbestisini ortadan kaldıracak mahiyet ve derecede olan herhangi bir akıl hastalığı ve akıl rahatsızlığı saptanmadığının, sanığın mezkur suçu işlediği sırada fiilin hukuki anlam ve sonuçlarını anlama ve bu fiille ilgili olarak davranışlarını yönlendirme yeteneğini azaltacak derecede akli arıza etkisi altında bulunmadığının, işlemiş olduğu suça karşı cezai sorumluluğunun olduğunun rapor edildiği, yapılan yargılama sonucunda da Hatay 2. Ağır Ceza Mahkemesince 10.06.2015 tarih ve 269-156 sayı ile; sanığın nitelikli yağma suçundan TCK'nın 149/1-h-son, 62/1, 53/1, 58, 63/1. maddeleri uyarınca 8 yıl 4 ay hapis cezası ile cezalandırılmasına, hak yoksunluğuna, cezasının mükerrirlere özgü infaz rejimine göre çektirilmesine ve mahsuba karar verildiği, anılan kararın temyizden vazgeçme nedeniyle 18.06.2015 tarihinde kesinleştiği,

- Hatay Cumhuriyet Başsavcılığınca 27.01.2015 tarih ve 495-436 sayı ile; 23.07.2014

tarihinde işlenen nitelikli hırsızlık suçundan sanığın TCK'nın 142/2-h maddesi uyarınca cezalandırılması istemi ile açılan kamu davasında yapılan yargılama sonucunda Hatay 2. Asliye Ceza Mahkemesince 05.03.2015 tarih ve 43-242 sayı ile; sanığın nitelikli hırsızlık suçundan TCK'nın 142/2-h, 53/1 ve 58. maddeleri uyarınca 5 yıl hapis cezası ile cezalandırılmasına, hak yoksunluğuna ve cezasının mükerrirlere özgü infaz rejimine göre çektirilmesine karar verildiği, hükmün sanık tarafında temyiz edilmesi üzerine Yargıtay (Kapatılan) 17. Ceza Dairesince 21.05.2019 tarih ve 6488-7816 sayı ile onanmasına karar verildiği, bu ilamın infazı aşamasında Balıkesir 200 Yataklı Asker Hastanesi Baştabipliği tarafından sanık hakkında düzenlenen 07.12.2004 tarihli ve sayılı raporu ibraz eden sanığın 18.05.2022 tarihli dilekçesi infazın durdurulmasını ve yargılamanın yenilenmesini talep ettiği, bunun üzerine anılan Mahkemece sanığın en yakın hastaneye sevki ile TCK'nın 32. maddesi kapsamında olup olmadığının belirlenmesi için rapor düzenlenmesinin istendiği, bu doğrultuda sanığın sevk edildiği Osmaniye Devlet Hastanesi tarafından düzenlenen 02.08.2022 tarihli sağlık kurulu raporunda sanığın TCK'nın 32. maddesi kapsamında değerlendirilemeyeceğinin belirtildiği,

- Hatay 6. Asliye Ceza Mahkemesince sanık hakkında tekerrüre esas alınan Hatay 3. Asliye Ceza Mahkemesinin 12.04.2012 tarihli ve 53-359 sayılı mahkumiyet hükmüne ilişkin olarak anılan Mahkemece 23.01.2017 tarihinde verilen ek karar ile; hırsızlık suçunun 02.12.2016 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 6763 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun'un 34. maddesi ile CMK'nın 253. maddesinde yapılan değişiklik sonucunda uzlaştırma kapsamına alındığı ve taraflar arasında uzlaşmanın sağlandığı gerekçesiyle sanık hakkında açılan kamu davasının CMK'nın 223/8 ve 254/2. maddeleri uyarınca düşmesine karar verildiği,

Anlaşılmıştır.

Sanık kollukta; ikametinde ele geçirilen siyah çanta içindeki 2 adet dizüstü bilgisayar, 1 adet tablet bilgisayar ve 1 adet tabancayı yaklaşık 20 gün önce Vali Göbeği diye bilinen parkta karşılaştığı Suriye uyruklu, ... isimli zayıf, uzun boylu, kirli sakallı, eski model, beyaz renkli Suriye plakalı aracı olan şahıstan parasını daha sonra ödemek koşulu ile aldığını, bu malzemelerin yaklaşık 20 gündür evinde bulunduğunu, Mahkemede; suça konu tabancayı ismini bilmediği Suriye uyruklu bir şahıstan satın aldığını, kendisinin güvercin uçurduğunu, ıslık çalamadığından dolayı ses çıkarması için söz konusu tabancayı satın aldığını, üzerinde taşımadığını, sadece güvercinlerini uçurduğunda ses çıkarması için kullandığını savunmuştur.

IV. GEREKÇE

A- 18.05.2022 tarihli dilekçesine ekli rapor içeriği gözetilerek sanığın suç tarihi itibarıyla TCK'nın 32. maddesi kapsamında bulunup bulunmadığının tespitine dair rapor alınmasına gerek olup olmadığı

1. İlgili Mevzuat ve Öğretide Uyuşmazlık Konusuna İlişkin Açıklamalar

Anayasa'nın 138/1. ve CMK'nın 217/1. maddeleri ile Anayasa'nın 38. ve AİHS'nin 6/2. maddeleri sarahatine göre ispat hukuku bakımından vicdani kanaat esasını benimseyen Ceza muhakememizin amacı, maddi gerçeği insan onuruna yaraşır biçimde ortaya çıkarmaktır. Geçmişte yaşanan ya da yaşandığı iddia olunan bu vakıyı/maddi gerçekliği, olay mahkemesi yapacağı öğrenme yargılaması ile taraflar ve delillerle doğrudan muhatap olup muhakeme hukukuna ilişkin normlar doğrultusunda, gerektiğinde mantık ilminden ve tecrübe kurallarından da faydalanarak sonradan mahkeme önünde temsil etmeye çalışacak, böylece sezgileriyle değil akıl yoluyla vicdani kanaate ulaşarak (Metin Feyzioğlu, Ceza Muhakemesinde Vicdani Kanaat, Yetkin Yayınevi, s. 139.) maddi sorunu çözecektir. Bu yetki münhasıran olay mahkemesine aittir.

Vicdani kanaate ulaşılması, isnat olunan fiilin ispatlandığı anlamına gelir. Bu nedenle, vicdani kanaat hukuki sorunla değil, maddi sorunla ilgili bir kavramdır ve vicdani kanaate ulaşacak makam da maddi uyuşmazlığı çözmeye yetkili derece mahkemeleridir. Hukuki sorunun çözümünde vicdani kanaat ölçütü kullanılamaz. Çünkü; hukuki sorunun doğru çözümü, maddi olaya uygulanması gereken hukuk kurallarının doğru bulunması ve doğru yorumlanması ile ilgilidir.

Vicdani ispat sisteminde hakimler, hür vicdanlarına göre hüküm verirler. Her türlü delil aracı, kural olarak kullanılabilir ve bunlar serbestçe değerlendirilir. Ancak bu serbestliğin sınırını yine hukuk belirler. Nitekim, Anayasa'nın 138/1. maddesine göre hakim, vicdani kanaatini oluştururken, Anayasa'nın, kanunların ve hukukun çizdiği çerçevede kalmak zorundadır. Delil araçlarının ne zaman ve kimler tarafından ikame edilebileceği, bunların muhakemede tabi tutulacakları işlemler, delil aracı ikame taleplerinin hangi şartlarda ret olunabileceği, çelişme yönteminin nasıl hayata geçirileceği, delil aracı yasaklarının neler olduğu gibi konular hukuk tarafından düzenlenir (Feyzioğlu, s. 357).

Kural olarak delillerle doğrudan temas kurmayan ve öğrenme yargılaması yapamayan Yargıtayın, hukuka uygun olarak elde edilen delilleri takdir etme ve bu suretle ilk derece mahkemelerinin vicdani kanaatini denetleme, aslında olayın nasıl cereyan ettiğini ortaya koyma imkanı bulunmamaktadır. Ancak hükmün gerekçesini esas alarak, bu delillerle varılan sonucun/kabul edilen maddi vakıanın, akıl yürütme/mantık kurallarına, genel hayat tecrübelerine ve bilimsel kaidelere uygun olup olmadığını denetleyebileceğinde de kuşku

yoktur. 288. maddenin Hükümet Tasarısı'ndaki gerekçesinde bu duruma: "Delillerin yanlış değerlendirilmesi, kuralların yorumunu ve eylemin gerçek niteliğinin saptanmasını etkilediğinde elbetteki hukuka aykırılık oluşturur." denilerek işaret edilmiştir. Uygulama da bu şekilde istikrar kazanmıştır. Doktrinde Yenisey aynı düşünceyi; "Bir hukuk normu olmayan fizik ve mantık kuralları ve tecrübe kaidesi, bir hukuk normu gibi ele alınarak bunlara aykırı olan vicdani kanaatin denetlenmesine imkan sağlamaktadır." (Feridun Yenisey, İstinafta Maddi Ve Hukuki Mesele Denetimi, Dr. Silvia Tellenbach'a Armağan, Seçkin Yayınları, s. 1282.) diyerek benimsendiğini ifade etmiştir. Çünkü; sağlıklı bir hukuki denetimin ön şartı, maddi vakianın usulüne uygun, tam ve doğru olarak belirlenmiş olmasıdır.

Ceza yargılamasında kanıt serbestliği ilkesi başlığı altında toplayabileceğimiz temel prensiplere göre; a) Herşeyin kanıt olabileceği (hukuka uygun yöntemlerle elde edilmiş), b) İlgililerin kanıt ileri sürebilecekleri, c) Hakimin kendiliğinden kanıt araştırabileceği, (hatta zorunlu olarak araştırması gerektiği), d) Kanıt ileri sürmede zaman kısıtlaması olamayacağı, e) Kanıtlama külfetinin sanığa yüklenemeyeceği, f) Kanıt değerlendirmede hakimi bağlayan üstün kanıtın söz konusu olmayıp hakimin tüm kanıtları serbestçe değerlendirebileceği, (vicdani kanaat) ceza yargılamasının temel ilkeleridir. Bu ilkelerin birinden dahi vazgeçmek, ceza yargılamasının temel ilke ve yapısına aykırı davranmak anlamını taşır (YCGK, 08.04.1991 tarihli ve 81-111 sayılı).

Amacı, somut olayda maddi gerçeğe ulaşarak adleti sağlamak, suçu işlediği sabit olan faili cezalandırmak, kamu düzeninin bozulmasını önlemek ve bozulan kamu düzenini yeniden tesis etmek olan ceza muhakemesinin en önemli ve evrensel nitelikteki ilkelerinden birisi de doktrin ve uygulamada; suçsuzluk ya da masumiyet karinesi olarak adlandırılan kuralın bir uzantısı olan ve Latince; in dubio pro reo olarak ifade edilen şüpheden sanık yararlanır ilkesidir. Bu ilkenin özü, ceza davasında sanığın mahkumiyetine karar verilebilmesi bakımından göz önünde bulundurulması gereken herhangi bir soruna ilişkin şüphenin, mutlaka sanık yararına değerlendirilmesidir. Oldukça geniş bir uygulama alanı bulunan bu kural, dava konusu suçun işlenip işlenmediği, işlenmişse sanık tarafından işlenip işlenmediği veya gerçekleştirilme biçimi konusunda bir şüphe belirmesi halinde de geçerlidir. Sanığın bir suçtan cezalandırılabilmesinin temel şartı, suçun hiçbir şüpheye mahal bırakmayacak kesinlikte ispat edilmesidir. Gerçekleşme şekli şüpheli veya tam olarak aydınlatılamamış olay ve iddialar sanığın aleyhine yorumlanarak mahkumiyet hükmü kurulamaz. Ceza mahkumiyeti; herhangi bir ihtimale değil, kesin ve açık ispata dayanmalı, bu ispat hiçbir şüphe ya da başka türlü oluşa imkan vermemelidir. Toplanan delillerin bir kısmı gözetilip diğer kısmı gözardı edilerek ulaşılan kanaat üzerinden, yüksek de olsa bir ihtimale dayanarak sanığı cezalandırmak, ceza muhakemesinin en önemli amacı olan gerçeğe ulaşmadan hüküm vermek anlamına gelecektir (YCGK, 11.6.2013 tarihli ve 36-294 sayılı).

Ŗu halde, sanığa isnat edilen fiilin sanık tarafından icra edildiğinin kabulü için, gerekçeli ve muhtemel Ŗüphenin tamamen yenilmesi gerekir. Zira kabili te'lif olmayan Ŗüphe ile gerçeğın yan yana mevcudiyeti ile vicdani kanaate ulaşılmasının, mantık ve hukuk kuralları bakımından mümkün olduğu söylenemez.

2. Somut Olayda Hukuki Değerlendirme

Uyap sorgulamasına göre; 19.08.2014 tarihinde işlenen nitelikli yağma suçundan sanığın TCK'nın 149/1-h maddesi uyarınca cezalandırılması istemi ile açılan kamu davasında Hatay 2. Ağır Ceza Mahkemesince yapılan yargılama sırasında sanık hakkında Hatay Adli Tıp Şube Müdürlüğünce düzenlenen 03.12.2014 tarihli raporda; sanıkta cezai sorumluluğunu müessir ve kişide Ŗuur ve hareket serbestisini ortadan kaldıracak mahiyet ve derecede olan herhangi bir akıl hastalığı ve rahatsızlığı saptanmadığının, sanığın mezkur suçu işlediğı sırada fiilinin hukuki anlam ve sonuçlarını anlama ve bu fiille ilgili olarak davranışlarını yönlendirme yeteneğini azaltacak derecede akli arıza etkisi altında bulunmadığının ve sanığın işlemiş olduğu suçla ilişkin cezai sorumluluğunun olduğunun belirtilmesi, yine 23.07.2014 tarihinde işlenen nitelikli hırsızlık suçundan Hatay 2. Asliye Ceza Mahkemesince 05.03.2015 tarih ve 43-242 sayı ile sanık hakkında verilen 5 yıl hapis cezasının infazı sırasında Balıkesir 200 Yataklı Asker Hastanesi Baştabipliğı tarafından düzenlenen incelemeye konu 07.12.2004 tarihli ve sayılı raporu ibraz eden sanığın 18.05.2022 tarihli dilekçesi ile söz konusu raporun dikkate alınarak cezasının infazının durdurulmasını ve yargılamanın yenilenmesini talep etmesi, anılan Mahkemece sanığın en yakın hastaneye sevki ile TCK'nın 32. maddesi kapsamında olup olmadığının belirlenebilmesi için rapor düzenlenmesinin istenmesi üzerine Osmaniye Devlet Hastanesince düzenlenen, sanığın TCK'nın 32. maddesi kapsamında değerlendirilemeyeceğine ilişkin 02.08.2022 tarihli sağık kurulu raporu birlikte değerlendirildiğinde; 18.05.2022 tarihli dilekçesine ekli rapor içeriğı gözetilerek sanığın suç tarihi itibarıyla TCK'nın 32. maddesi kapsamında bulunup bulunmadığının belirlenmesine dair rapor alınmasına gerek olmadığı, bu bağlamda da sanık hakkında eksik araştırmayla hüküm kurulmadığı kabul edilmelidir.

B- Sanığın eyleminin 6136 sayılı Kanun'un 13/3. maddesinde düzenlenen bir adet ateşli silah ve mutat sayıdaki mermileri bulundurma suçu mu yoksa aynı Kanun'un 13/1. maddesinde düzenlenen ruhsatsız ateşli silahlarla mermileri satın alma veya taşıma veya bulundurma suçu mu oluşturduğı

1. İlgili Mevzuat ve Uyuşmazlık Konusuna İlişkin Açıklamalar

6136 sayılı Kanun'un 13. maddesi suç tarihi itibarıyla;

"Bu Kanun hükümlerine aykırı olarak ateşli silahlarla bunlara ait mermileri satın alan veya

taşıyanlar veya bulunduranlar hakkında bir yıldan üç yıla kadar hapis ve otuz günden yüz güne kadar adli para cezasına hükmolunur.

Ateşli silahın, bu Kanunun 12 nci maddesinin dördüncü fıkrasında sayılanlardan olması ya da silah veya mermilerin sayı veya nitelik bakımından vahim olması halinde beş yıldan sekiz yıla kadar hapis ve beşyüz günden beşbin güne kadar adli para cezasına hükmolunur.

Bu Kanunun 12 nci maddesinin dördüncü fıkrasında sayılanlar dışındaki ateşli silahın bir adet olması ve mutata sayıdaki mermilerinin ev veya işyerinde bulundurulması halinde verilecek ceza bir yıldan iki yıla kadar hapis ve yirmibeş günden yüz güne kadar adli para cezasıdır.

Ateşli silahlara ait mermilerin pek az sayıda bulundurulmasının veya taşınmasının mahkemece vahim olarak takdir edilmemesi durumunda hükmolunacak ceza altı aya kadar hapis ve yüz güne kadar adli para cezasıdır.

Kuru sıkı tabir edilen ses veya gaz fişegi ya da benzerlerini atabilen tabancayı, teknik özelliklerinde değişiklik yaparak öldürmeye elverişli silah haline dönüştüren kişi, bu maddenin birinci fıkrası hükümlerine göre cezalandırılır.",

Aynı Kanun'un 12. maddesinin dördüncü fıkrası ise; "Ateşli silahın tüfek veya seri ateşli kısa sürede çok sayıda ve etkili biçimde mermi atabilen tam otomatik veya dürbünlü tabanca veya bu fıkarda sayılanların benzerleri olması ya da bu niteliği taşımayan ateşli silahlar veya her türlü mermilerin miktar bakımından vahim olması halinde yukarıdaki fıkralarda yazılı cezalar yarı oranında artırılarak hükmolunur.", şeklinde hüküm altına alınmıştır.

Anılan Kanun'un 13. maddesinin birinci fıkrasında düzenlenen suç, seçimlik hareketli bir suç olup ateşli silahlarla bunlara ait mermileri ruhsatsız olarak taşımak veya bulundurmak veya satın almak fiillerinden birinin gerçekleştirilmesi ile suç oluşur. Yine aynı Kanun'un 12. maddesinin dördüncü fıkrasında sayılanlar dışındaki ateşli silahın bir adet olması ve mutata sayıdaki mermilerinin ev veya iş yerinde bulundurulması halinde ise fail 13. maddenin üçüncü fıkrası gereğince cezalandırılır. Ancak anılan fıkranın uygulanması için öncelikle söz konusu tabancanın satın alındığının ve/veya taşındığının sabit olmaması gerekmektedir. Aksi halde failin eyleminin aynı maddenin 1. fıkrası kapsamında kaldığı kabul edilmelidir. Uygulamada bu doğrultuda gelişmiştir.

2. Somut Olayda Hukuki Nitelendirme

Birden fazla hırsızlık olayının şüphelisi olarak yakalanan sanığın evinde yapılan aramada 6136 sayılı Kanun kapsamında yasak niteliği haiz olan 1 adet tabanca ele geçirildiği belirtilip sanığın aynı Kanun'un 13/1. maddesi uyarınca cezalandırılmasının talep edildiği anlaşılan olayda;

6136 sayılı Kanun'un 13. maddesinin birinci fıkrasında seçimlik hareketli olarak düzenlenen suçun ateşli silahlarla bunlara ait mermileri ruhsatsız olarak taşımak veya bulundurmak veya satın almak fiillerinden birinin gerçekleştirilmesi ile oluşacağı cihetle; aşamalarda benzer şekilde suça konu silahı satın aldığına yönelik savunmada bulunan sanığın eyleminin 6136 sayılı Kanun'un 13/1. maddesinde düzenlenen ruhsatsız ateşli silah satın alma suçunu oluşturacağı ve sanığın hukuki durumunun bu suça göre belirlenmesi gerektiği kabul edilmelidir.

Bu itibarla, Yerel Mahkemenin direnme kararına konu mahkumiyet hükmünün bozulmasına karar verilmelidir.

Öte yandan, Hatay 6. Asliye Ceza Mahkemesince sanık hakkında tekerrüre esas alınan Hatay 3. Asliye Ceza Mahkemesinin 12.04.2012 tarihli ve 53-359 sayılı mahkumiyet hükmüne ilişkin olarak anılan Mahkemece 23.01.2017 tarihinde verilen ek karar ile hırsızlık suçunun 02.12.2016 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 6763 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun'un 34. maddesi ile CMK'nın 253. maddesinde yapılan değişiklik sonucunda uzlaştırma kapsamına alındığı ve taraflar arasında uzlaşmanın sağlandığı gerekçesiyle sanık hakkında açılan kamu davasının CMK'nın 223/8 ve 254/2. maddeleri uyarınca düşmesine karar verildiğinin anlaşılması karşısında, bahse konu ilamın tekerrüre esas alınamayacağının gözetilmemesi isabetsizliğinden de hükmün bozulmasına karar verilmelidir.

V. KARAR

Açıklanan nedenlerle;

1- Hatay 6. Asliye Ceza Mahkemesinin 28.04.2022 tarihli ve 238-266 sayılı direnme kararına konu hükmünün, sanığın eyleminin 6136 sayılı Kanun'un 13/1. maddesinde düzenlenen ruhsatsız ateşli silah satın alma suçunu oluşturduğunun ve Hatay 6. Asliye Ceza Mahkemesince sanık hakkında tekerrüre esas alınan Hatay 3. Asliye Ceza Mahkemesinin 12.04.2012 tarihli ve 53-359 sayılı mahkumiyet hükmüne ilişkin olarak anılan Mahkemece 23.01.2017 tarihinde verilen ek karar ile hırsızlık suçunun 02.12.2016 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 6763 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun'un 34. maddesi ile CMK'nın 253. maddesinde yapılan değişiklik sonucunda uzlaştırma kapsamına alındığı ve taraflar arasında uzlaşmanın sağlandığı gerekçesiyle sanık hakkında açılan kamu davasının CMK'nın 223/8 ve 254/2. maddeleri uyarınca düşmesine karar verildiğinin anlaşılması karşısında bahse konu ilamın tekerrüre esas alınamayacağının gözetilmemesi isabetsizliklerinden **BOZULMASINA**,

2- Dosyanın, mahalline gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİ

EDİLMESİNE, 16.04.2025 tarihinde yapılan müzakerede her iki uyuşmazlık konusu bakımından oy birliğiyle karar verildi.